

Propostes 2020

*Sempre en camí,
mai desarrelats*

El mes de setembre vam viure una nova etapa del nostre pelegrinatge de confiança a través de la terra a la Ciutat del Cap. Sud-àfrica és un país gran i bonic que va demostrar al món, fa 25 anys, la força de la protesta contra l'apartheid i d'una transició no-violenta, tot i que el país encara avui segueix marcat per profundes divisions entre les comunitats ètniques.

En aquest context, el fet que mil famílies hagin obert les portes per acollir els joves ha estat tot un senyal. Els joves s'han posat en camí per trobar-se amb cristians d'altres orígens ètnics o confessionals. Tant de bo que, com ells, també nosaltres tinguem el coratge per anar vers els altres i acollir-los, allà on vivim!

Posem-nos en camí! Vet aquí una crida per als nostres dies. No ens deixem envair pel desànim, discernim entorn nostre els múltiples senyals d'una vida nova, portadora de futur. Estiguem atents a les noves iniciatives... encara que no sempre estiguin planificades i sovint siguin provisionals: només quan avancem estem en disposició de trobar.

En ocasió de la nostra trobada europea a Breslau, he escollit com a títol de les "Propostes 2020" unes paraules inspirades per la vida d'una dona polonesa, Urszula Ledochowsk, una santa entre els testimonis de Crist i una ciutadana d'Europa abans d'hora! Algú deia, parlant de la seva vida: "Sempre en camí, mai desarrelada."

Fa trenta anys, el desembre de 1989, ja vam ser a Breslau: Polònia va acollir la primera trobada europea a l'est del "Teló d'acer". Quan va caure el mur de Berlín, tothom es va sentir envaït per l'entusiasme d'una llibertat retrobada. Des d'aleshores el món ha canviat: confio plenament que la jove generació obrirà altres camins de llibertat i justícia per al nostre temps.

En la vida i en la fe, som pelegrins i, de vegades, a la terra, fins i tot estrangers. En moments de prova i de joia, recordem que Déu és fidel i que ens convida a perseverar en els nostres compromisos; Déu ja prepara un futur de pau.

f. Alois

Cercant la veritat

El 2019, la nostra Comunitat de Taizé ha viscut un difícil procés de recerca de la veritat sobre acusacions d'agressions sexuals que impliquen germans. Per continuar aquest camí de confiança, volem que tot surti a la llum i que tothom pugui parlar-ne. Més informació a www.taize.fr/protection

1. Sempre en camí...

...disposats a noves partences

*El Senyor va dir a Abram: “Ves-te'n del teu país, de la teva família i de la casa del teu pare, cap al país que jo t'indicaré.”
(Gènesi 12,1)*

Per la fe, responem a una crida a posar-nos en camí, tenint present que un nou començament sempre és possible, tant si ens trobem en una situació de confort o si fem front a dificultats que ens semblen insalvables.

Als primers capítols de la Bíblia ens trobem amb el relat de la vocació d'un home, Abraham, cridat a deixar-ho tot per marxar sense saber cap a on va. Amb la seva dona Sara, es fa pelegrí, animat per la confiança que Déu els guiarà.

Un cop arribats al nou país que Déu els dona, Abraham i Sara viuran en una tenda, com si sempre estiguessin de viatge. Però finalment, les seves dificultats esdevenen benediccions: Abraham i Sara descobreixen el que mai no haurien pogut trobar si s'haguessin quedat a casa.

La Bíblia es caracteritza per aquesta dinàmica: posar-se en marxa cap a un futur que Déu prepara. El camí pot estar ple d'esculls: quan el poble de Déu surt d'Egipte erra durant quaranta anys.

Déu mateix esdevé pelegrí i condueix i acompanya el seu poble: “Jo soc amb tu. Et guardaré pertot arreu on aniràs.” (Gènesi 28,15)

Guiant el seu poble a través del desert, Déu li ensenya a escoltar la seva veu i l'obre a possibilitats insospitades.

• *Llegim o rellegim, sols o amb altres, alguns relats bíblics on Déu ens convida a posar-nos en camí:*

Gènesi 28,10-15; Èxode 13,17-22; Salm 126; Isaïes 43,1-2; Mateu 2,13-23; Lluc 10,1-9; Fets 11,19-26.

2. Sempre en camí...

...plenament presents amb els qui ens envolten

Quan Jesús desembarcà, veié una gran gentada i se'n compadí, perquè eren com ovelles sense pastor. (Marc 6,34)

Jesús es presenta ell mateix com un pelegrí que “no té on reposar el cap” (Mateu 8,20). Es posa en marxa per anunciar la bona nova: Déu se'ns ha fet proper i actua per transformar el món. I ens convida a participar en aquest projecte de renovació de la família humana.

Amb la seva vida, Crist Jesús ens mostrà per on començar: estant atents als més petits i als més vulnerables. Si Jesús estava tan atent als altres és perquè estava profundament arrelat en Déu. A cada moment de la seva vida es deixava guiar per l'Esperit Sant.

Amb la seva vinguda al món, Crist va compartir plenament la nostra condició humana. Amb la seva mort a la creu, ha anat fins a l'extrem del sofriment, ha revelat la seva absoluta fidelitat a Déu i a nosaltres. Amb la seva resurrecció esdevé el testimoni del nou començament que Déu, amb el seu amor, dona a la humanitat.

Molts se senten estrangers a la terra, desconcertats per la violència i la humiliació. Seguint a Crist, els cristians dipositen la seva confiança en Déu, que els porta a no caure en la indiferència, a mantenir-se en contacte amb la realitat, solidaris i compromesos.

Al segle II, una carta d'autor desconegut deia sobre els cristians: “Viuen en les seves pàtries, però com si hi fossin forasters. Tota terra estranya és pàtria per a ells, i tota pàtria els és terra estranya.” (Carta a Diognet)

- *Busquem un compromís concret que expressi en les nostres vides l'atenció de Crist pels més pobres.*
- *En col·laboració amb les Esglésies locals, reunim-nos regularment per un temps de pregària comuna centrada en la creu i en la resurrecció de Crist.*

3. Sempre en camí... ...amb els exiliats

Quan un immigrant vingui a instal·lar-se al costat vostre, en el vostre país, no l'exploteu. Al contrari, considereu-lo com un nadiu, com un de vosaltres. Estima'l com a tu mateix, que també vosaltres vau ser immigrants en el país d'Egipte. (Levític 19,33-34)

Arreu del món, dones, homes i infants es veuen obligats a deixar la seva terra o decideixen buscar un futur millor en un altre lloc. Els seus motius són més forts que totes les barreres que s'alcen davant seu.

Tots volem que sigui preservada l'especificitat de les nostres pròpies cultures, però l'acollida de l'altre, ¿no és un dels regals més bonics que podem fer-nos els humans? Naturalment, l'arribada d'estrangers ens suscita preguntes complexes. L'afluència de migrants ha d'estar ben gestionada, però encara que ens creï dificultats, també pot ser una oportunitat.

A vegades, també passa que, tot i viure en una mateixa ciutat, un mateix barri o un mateix poble des de diverses generacions, continuem essent estrangers els uns per als altres. I fins i tot entre els qui compartim les mateixes referències culturals poden haver-hi profundes incomprensions. Llavors, ¿no podríem intentar trobar-nos amb els qui han fet opcions diferents de les nostres o tenen altres conviccions?

Si ens posem en camí vers els altres, els qui venen de lluny o els qui tenim a la vora i no coneixem, serem més capaços de comprendre que pensen diferent de nosaltres.

- *Que la informació o les estadístiques no ens deixin satisfets. Prenguem-nos el temps de conèixer la situació d'un migrant o d'una família que ve de fora, escoltar-los, comprendre la seva història i el seu camí.*
- *Entre els joves, fins i tot entre aquells que no tenen cap necessitat material, n'hi ha alguns que viuen com si no fossin d'enlloc. Els lligams familiars han estat trencats i el resultat és una gran solitud, sovint invisible. Intentem prestar-los atenció, acompanyar aquestes persones que sovint estan prop nostre però pateixen un exili interior.*

4. Sempre en camí...

...formant part de tota la creació

El Senyor assaona els arbres més alts, els cedres del Líban que ell plantà. Allà els ocells fan els seus nius; a la seva copa hi habita la cigonya. [...] Que en són, de variades, Senyor, les teves obres! Totes les has fetes amb saviesa. La terra és plena de les teves criatures. (Salm 104)

Davant dels perills enormes que pesen sobre el nostre meravellós planeta, molts joves (i no tan joves) se senten impotents i desanimats. En un futur, les catàstrofes climàtiques forçaran encara més gent a marxar de casa seva.

I malgrat tot, la fe ens convida a resistir al fatalisme i a l'angoixa. Al començament de la Bíblia hi llegim: "El Senyor-Déu va prendre l'home i el va posar al jardí de l'Edèn perquè el conreés i el guardés." (Gènesi 2,15) Amb aquest relat poètic, la Bíblia subratlla que en l'obra creadora de Déu, rebem una responsabilitat particular, la de tenir cura de la terra i conservar-la. Redescobrir que som part integrant de la Creació fa la nostra vida més humana.

La nostra terra és un do preciós del Creador que podem rebre amb gratitud i joia. La terra és la nostra casa comuna i Déu ens crida a vetllar per ella, pel bé de totes les criatures i de les generacions que vindran.

Davant l'emergència climàtica, veiem com apareixen múltiples iniciatives, que marquen cada cop més la consciència col·lectiva. És veritat que actuar només a nivell individual no és suficient, però és una condició indispensable per al canvi.

- *Cadascú de nosaltres és cridat a actuar al seu nivell: revisem la nostra manera de viure, simplifiquem el que es pugui simplificar, estiguem atents a la bellesa de la Creació.*
- *Amb vista a la cura de la Creació, un testimoni comú de les diferents confessions cristianes és possible. ¿Una tal emergència no constitueix una crida a trobar-nos en iniciatives ecumèniques? Ja n'hi ha algunes: una és la xarxa d'"esglésies verdes", a la qual Taizé es va unir durant l'estiu de 2019. (Vegeu www.taize.fr/eco)*

5. Sempre en camí...

...sempre arrelats interiorment

Jesús diu: Quan preguis, entra a la cambra més retirada, tanca-t'hi amb pany i clau i prega al teu Pare, present en els llocs més amagats, i el teu Pare, que veu el que és amagat, t'ho recompensarà. (Mateu 6,6)

Com a "estrangers i forasters a la terra" (Hebreus 11,13), necessitem trobar un lloc d'arrelament interior on puguem ser nosaltres mateixos. ¿I no és en la pregària, en un diàleg d'amistat amb el Crist, on pot tenir lloc aquest arrelament?

És veritat que la nostra confiança en Déu és fràgil. Però no és també veritat que en l'Església trobem una comunitat on podem confiar els uns en els altres, compartir els nostres dubtes i preguntes i recolzar-nos mútuament en la nostra recerca?

Retornar constantment en aquesta comunió amb Déu dona una gran llibertat. Pel seu amor, Déu vol fer-nos sortir de les nostres servituds, col·lectives i individuals, ajudar-nos a deixar allò que posa traves al nostre camí.

Com viure sempre en camí sense estar mai desarrelats? ¿Potser deixant créixer en nosaltres la convicció que, ja ara, el Regne de Déu comença a germinar dins nostre i entre nosaltres?

Sí, hi ha un lloc on deixar reposar el nostre cor. Com un centre de gravetat interior on, ens diu Jesús, "les vostres ànimes trobaran el repòs". (Mateu 11,29)

*I l'Esperit Sant, l'alè de bondat, ens guiarà
fins i tot en les nostres nits...*

El pelegrinatge de confiança durant el 2020

A Taizé

Cada setmana, durant tot l'any

De diumenge a diumenge, trobades internacionals de joves. Pregària comunitària, reflexions bíbliques, grups d'intercanvi, feines pràctiques. Els que ho desitgin poden passar una setmana en silenci, amb introduccions bíbliques i trobades amb un germà o una germana.

Setmana Santa i Pasqua

del diumenge 5 al dilluns 13 d'abril

Acompanyar el Crist, dia rere dia, compartint amb la comunitat les pregàries comunes de Setmana Santa i la litúrgia pasqual a l'alba.

Trobada d'amistat entre joves cristians i musulmans

del dimecres 8 al diumenge 12 de juliol

Posar-se en camí per trobar-se, viure la fraternitat i actuar plegats.

Setmana de reflexió per a joves de 18 a 35 anys

del diumenge 23 al diumenge 30 d'agost

Meditació bíblica al final de la pregària del matí, tallers conduïts per especialistes de nombrosos països, petits grups d'intercanvi, reflexió sobre compromisos concrets.

Propera trobada europea de joves

del dilluns 28 de desembre de 2020 al divendres 1 de gener de 2021

El lloc de la 43a trobada europea s'anunciarà a Breslau.

Pelegrinatge a Terra Santa

del diumenge 21 al diumenge 28 de febrer de 2021

Posar-nos a l'escolta dels habitants de Terra Santa, especialment dels joves cristians. Trobar-se amb diverses comunitats cristianes i representants d'altres religions. Pregar en alguns dels llocs principals de Terra Santa.

Detalls sobre les diferents trobades:

www.taize.fr   @taize